

ПРАВОСЛАВНОТО БРАТСТВО
“ПРЕПОДОБНА КСЕНИ”
“СЛУЖЕНИЕ ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ НА
БЕДНИ ЗАТВОРНИЦИ, ЗАДЪРЖАНИ”
Т.Θ. 10 147, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
(Т.Θ. 10 147 П. К.541 10 СОЛУН)

ДАТА:...../...../200...

“И ако някои чуе думите Ми, и не повярва, аз няма да го съдя, защото не дойдох да съдя света, а да спася света.” (Иоан. 12,47)

Уважаеми г-н.....

Сега, когато поемаш пътя и с нашето съдействие си вече свободен, и тръгваш към дома ти и в обществото, искаме да ти кажем две думи за обичта.

Колкото време беше в затвора задържан, и ние мислехме за тебе. Казваме и ние, защото първо, а може би и повече, са мислели твоите хора. Хората от твоя дом. И това което ни накара да мислим за тебе беше нашата обич. Една обич, вдъхновена от думите на Господ Йисуса Христа: **“В тъмница бях и ме споходихте..... доколкото сте сторили това на одного от тия Мои най-малки братя, Мене сте го сторили” (Мат. 25,36-40).**

Ако в живота си извършил престъпление, за което си и задържан, това нас с нищо не ни пречи да те обичаме. Христос ни научи със святоето Си слово да отделяме човека от всякакво негово престъпление, извършено волно или неволно. Лекарят обича болния, но мрази и се бори с болеста му. Това правим и ние. Обичаме затворника, но мразим и се борим с престъплението му. И без това, както е рекъл Йисус на тези които са го обвинявали, че обичал грешните и митарите и че е ял с тях, “здравите нямат нужда от лекар, а болните” (Мат. 9,12).

Докато, беше в затвора ние мислихме за тебе. Но не само си мислихме за тебе, но и се молехме. Молехме се за тебе, макар че не знаехме твоето име. Господ го знаеше, като те нарича, както и ние “брат”. Така ние мислехме и се молехме за тебе. Като за брат. Така както и се обръщаме към тебе в началото на това слово. И не подценявай молитвата. И тя е израз на обичта - ович в дела. **Защото само който обича се моли.** И ние те обичахме. И се молехме да ти даде Господ сили, така че да носиш търпеливо своя кръст. Искаме да вярваме, че са съществували моменти когато молитвите ни са докосвали душата ти.

Мислехме за тебе по време на твоето изпитание. Молехме се. И едновременно се грижехме да те освободим по-бързо. Нямахме възможност да намалим твоята присъда. Можехме поне да платим съдебните ти разноски, които ти като безпаричен не можеше да поемеш. Така направихме възможно по-скорошно твоето освобождение от затвора.

Искрено се радваме, че ти помогнахме, колкото можахме да ти помогнем, та да се завърнеш по-бързо свободен в обществото. Щяхме да се радваме още

повече, ако се завръщаше и духовно освободен. Не ни се сърди за това наше пожелание. Като хора почти всички имаме недостатъци. Те създават един затвор за всеки. Това е затвора на страстите. А страстите са веригите на душата. **От този затвор на страстите, от тези окови, много затворници се завръщат свободни в обществото.** За други, пък, затворът става “един град Дамаск”. Както големият гонител на християнството Савел, по пътя за Дамаск позна, повярва и обикна преследвания от него Христос и стана най-големия му апостол, апостол Павел. Така и много затворници в затвора познават Христа и когато излязат от затвора стават **проповедници на християнската вяра.** Както и онзи руски заточенец Достоевски.

С това наше пожелание да се завърнеш и ти в обществото като един добър християнин и проповедник на християнската вяра, от името на знайните и незнайни християни, които помагат да се осъществи това наше служение, и с благословията на Високопреосвещеният наш Митрополит Никодим осъществяваме.

Със сърдечни благопожелания и обич в Христа
ПРАВОСЛАВНОТО БРАТСТВО
“ПРЕПОДОБНА КСЕНИ”
СЛУЖЕНИЕ ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ НА
БЕДНИ ЗАТВОРНИЦИ И ЗАДЪРЖАНИ

Архимандрит Гервасиос Йоан. Раптопулос
Проповедник